

Ставнюк В., доктор історичних наук, професор, завідувач кафедри історії стародавнього світу та середніх віків Київського національного університету імені Тараса Шевченка

Academia aeterna // Вісник НАН України. – 2018. – № 10. – С.3–14.

«Академія вічна». Як школа Платона, вона сходить до античної цивілізації, визначальною рисою якої була свобода не підданого, а громадянина грецького поліса і римської цивітас. В умовах середньовічної цивілізації Академія зберігається у згадках про неї авторів християнських і класичних, а відроджується в межах обох «докласичних» Ренесансів — Каролінгського і Оттонівського. Остаточне ж її «повернення» у реалії постантичної європейської цивілізації відбувається в межах Відродження «класичного». Притулок мистецтв і наук, фундамент для заснованої на наукових принципах освіти, Академія Нової і Новітньої доби стоїть на сторожі добра, правди і гуманістичних завоювань людського духу. Сьогодні Академії виповнили світ і стали тією інституцією, в якій людство зберігає свою єдність у постійному зверненні до минулих поколінь, до минулих епох.

[Завантажити](#)